

Tromsø Kammerkor

Dirigent Wenche Maria Jentoft
og sammensatt orkester

«Et nordnorsk requiem»

Musikk Erlend Fagertun
Tekst Arvid Hansen

Grønnåsen kirke

Søndag 28. april 2013
kl 19:00

Troms Kammerkor

Dirigent Wenche Maria Jentoft

ORKESTER:

Piano: Ekatarina Isayevskaya

1. violin: Berit Fonnes

2. violin: Kristin Reigstad

Bratsj: Åse Mette Schøyen

Cello: Mario Machlik

Fløyte: Inga Oudenstad

Trompet: Sten Ivar Frydenlund

Perkusjon: Arnt Olav Kaldvansvik

PROGRAM:

“Libera me”

av Bárdos Lajos

“Blå kveill”

Musikk: Tove Knutsen

Arr.: Ola Graff

Tekst: Arvid Hansen

“Seguidilla Murciana”

“Asturiana”

“Cancion”

“Polo”

fra “Seven Spanish Folksongs”

av Manuel de Falla

(trompet og piano)

“Mumuki”

av Astor Piazolla

(fiolin og piano)

“Salige ånders dans”

fra Orfeus og Euridice

av Christoph Willibald Gluck

(fløyte og strykekvartett)

“Et nordnorsk requiem”

Musikk: Erlend Fagertun

Tekst: Arvid Hansen

(kor og orkester)

LIBERA ME

Bárdos Lajos (1899-1986)

Libera me, Domine,
de morte aeterna,
in die illa tremenda,
quando caeli movendi sunt et terra.
Dum veneris judicare
saeculum per ignem.

Tremens factus sum ego et timeo,
dum discussio venerit
atque ventura ira.

Dies irae, dies illa,
calamitatis et miseriae,
dies magna et amara valde.
Requiem aeternam dona eis,
Domine: et lux perpetua luceat eis

*Fri meg, Herre, fra den evige døden,
på den tunge skakande dagen når
himmelen rokkast til like med jorda:
då kjem du for å dømme slektene
gjennom eld. Skjelve gjer eg, og eg
fryktar ristninga som kjem og den
kommande vreiden. Den tunge
dagen, vreidedagen, elende og
ulykker, den mektige og veldig beiske
dagen. Kvile i all øeve gje dei Herre,
og lat lyset som varer evig skinne
for dei.*

(Oversettelse fra Wikipedia.no)

BLÅ KVEILL

Tekst: Arvid Hansen

Musikk: Tove Knutsen

Arr.: Ola Graff

Se, no stijllnne aille båran,
og det skjømmest mæns æ ror.
Det bli blått ruinnt begge åran
før en kaillkrok i en fjord!

No kjem skarven og te skjærre.
Det e han, og det e æ
som e eillst i detta værre.
Skarven ror i lag med mæ

Kveilten spørr og kveilten svare,
gjer mæ mangt å tenke på.
Tru kor lenge vi ska fare?
Derom vijll Vårherre rå.

Trygt å trø i lainn a båten
på et bærg æ kaille mett.
Godt å høre go'verslåten,
og gå heim me glae skrett.

Kveilten kjem tili te gåran.

Kveillsmainnan ror.

Krøkes på toften og kveskres med
åran. Banskræmsla stor!

Men ser du løkta på Løktnesgru 'in.
Ser du kor pænt ho skin.
Peike mot leia før aille båtan.
Blenke så klår og fin.

Requiem aeternam

Natta kjem tili te huse.

Fijnn sæ ei krå.

Sætt sæ på sængkainten.
Dore og duse. Vil ikkje gå.

Men ser du løkta på Løktnesgru 'in.
Ser du kor pænt ho skin.
Peike mot leia før aille båtan.
Blenke så klår og fin.

Et lux perpetua luceat eis.

SATS 2

Kyrie eleison.

SATS 3

Sanctus

Det spælle et orgel i Ainnfjorn.
Mæktig og stort.
Om dagan du åtte.
Om dem som rain bort.
I Ainnfjorn.

Det spælle et orgel i Ainnfjorn.
Spælle så høgt.
Om håp som blei teint.
Og om håp som ble sløkt.
I Ainnfjorn.

ET NORDNORSK REQUIEM

Musikk: Erlend Fagertun

Tekst: Arvid Hanssen

SATS 1

Requiem aeternam dona eis,
Domine.

Mørtna kjem tili te tijnnan.
Snart e ho her.
Berre ho ikkje har løsna på vijnnan,
slik som ho fer.

Det spælle et orgel i Ainnfjorn.
Sterkt som et rop.
Det spælle et vers
før oss aille i hop.
I Ainnfjorn.

Sanctus, Domine
Deus Sabaoth;
pleni sunt coeli
et terra gloria tua.

SATS 4

Koffør skal du klage i rægn?
Du sku tenke som så:
Det e håp for kvert strå –
i rægn.
Rægn e et sommartægn.

Koffør må du klage i rægn?
D'e i rægn du får se
Det fijnns rægnbåga te –
i rægn.
Rægn e et sommartægn.

Koffør må du klage i rægn?
Du e rægndræppe sjøll,
Du sku blenke som søll –
i rægn.
Rægn e et sommartægn.

Hosanna in excelsis.

SATS 5

Salman e sången.
Folke har røyst sæ.
Orgele spælle så sakte og mijldt.
Ansektan blenke.
Sorga har løyst sæ!
Mekti va ordan.
Stormen e stijlt!

SATS 6

Kjerk' søndag blei det,
så skjyinn dæ no kar.
Vis du e voksen førærne' vi har.
Kjerkbåten veit du ska seglas med
fryd og signanes lyd!

No e det vijnn te aille skijnn
og bør te aille båta,
og fut og fark og gut og sjark
kain sønge samme låta.

Hainna på styrvollen!
Styr bærre sør!
Lætt han få tampingen,
lætt han få kjør!
Kjerk' spira bli det ei rá med å se.
Der har du me'

No e det vijnn te aille skijnn
og bør te aille båta,
og fut og fark og gut og sjark kain
sønge samme låta.

Mange har kjerk' båt
med skinanes rom.
Finnt kain dem færer,
men ett veit dem om:
Sisst bli det småbåt te kjerka
før aill' – konge og kaill.

Det blås en vijnn te aille skijnn
og bør te aille båta,
og fut og fark og gut og sjark må
sønge samme låta.

Dona eis, Domine. Requiem.